

[Erhard Jakobsen]

at være medlem af EF, og det er selvfølgelig en meget, meget glædelig udvikling.

Jeg var inde på det med alternativet. Tror virkelig de dér forventede regerende arbejderpartier – to, tre eller fire, hvor mange der nu kan blive – tror de virkelig, at valutaunderskud og arbejdsløshed, jamen bare vi kommer til, så kan vi godt få det til at klappe? Vi kan godt på samme tid både få valutaunderskuddet ned og få arbejdsløsheden ned, tror man virkelig det? Nej, det tror man ikke, for det er en årgammel erfaring – jeg tror, jeg har brugt 20 år på at sige det herinde – at de to ting normalt ikke kan nedbringes samtidig, sådan som Danmarks situation er. Derfor må man koordinere, derfor må man prøve at bringe de ting sammen. Men nu, hvor en opposition skal i valgkamp, så skal man bare bilde vælgerne ind, at hvad andre ikke kunne, det kan vi selvfølgelig gøre. Jeg tror ikke på, at man får vælgerne til at tro på det.

Eller skattetrykket. Nu er det skattetryk en rigtig gang vrøvl i virkeligheden, hvad er det for et skattetryk, man taler om? En stor del af det er jo et tryk, som folk ganske frivilligt har påtaget sig, idet de nemlig har købt mere end før og derfor er kommet til at betale mere i moms; de har købt flere biler end før og er derved kommet til at betale større afgifter til staten end før, og der er kommet mere ind i kassen. Det er da ikke et tryk; tværtimod, det er udtryk for, at folk havde råd til noget og derfor er kommet til at betale mere. Det kan da ikke kaldes et skattetryk.

Dernæst, hvad selve indkomstskatten og de øvrige skatter angår, vil jeg løseligt anslå, at næsten halvdelen af skatteyderne betaler mindre til det offentlige, end de når at få fra det offentlige i løbet af deres samlede livsforløb. Det kan heller ikke være et voldsomt tryk, for blev skatten ikke betalt, og var den ikke så høj, så skulle de pågældende mennesker betale meget mere selv til private udgifter.

At bruge udtrykket skattetryk om det, mener jeg derfor er helt misvisende. Og i hvert fald at bringe det sammen med, at man så kommer med nogle vældige reformforslag om, at det offentlige skal yde endnu mere enten i kommunerne eller her, jamen det er da at gøre nar af vælgerne sunde fornuft.

Hr. Svend Auken sagde en meget rigtig ting. Han sagde, at vi er inde i en lederkrise,

og alle vi, der læser det nye Fri Aktuelt, ved jo, at det er rigtigt. Det er så sandt, som det er sagt. Men når hr. Svend Auken derefter går over til at ville projicere det over på erhvervslivet og tro, at vi mangler erhvervsledere osv., og til slut går ind i dette, at der er mistillid eller der er lede over for det politiske liv, hvad er det så for noget vrøvl? Der er aldeles ikke lede over for det politiske liv. Hele denne tale om, at nu er det politiske herinde ved at udarte til noget, som vælgerne ikke bryder sig om, og som de ikke kan lide!

Må jeg som én, der kan huske tilbage til vælgermøder i 1930'erne, sige, at det politiske liv er nøjagtig lige så godt og lige så livligt i dag, som det var i 1930'erne, og ingen af mine kolleger herinde i dag overgås af de mange, mange kolleger, jeg i tidens løb har haft lejlighed til at træffe herinde. Det er altså fuldstændig forkert, fordi man selv i sit eget parti har problemer, så at ønske at gøre det til, at det blot er et led i, at alle har problemer.

Socialdemokratiet må klare sine problemer. Jeg er sikker på, at de fire regeringspartier med lethed klarer deres problemer.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er vel gået op for de fleste skatteydere i det her land – og jeg fristes næsten til at sige: også for hr. Erhard Jakobsen – at det at være skatteyder, det er faktisk ganske grove løjer. Uanset om man har valgt at lade landet lede af en socialdemokratisk eller en såkaldt borgerlig regering, så stiger skatter og afgifter.

Her ved Folketingets afsluttende møde er det efter min mening i orden at gøre en slags status over, hvad denne smårøde regering har præsteret det seneste års tid.

Når vi holder åbningsdebat næste gang, vil vi opleve statsministeren fremlægge et overbudsprogram, der aldrig nogen sinde vil blive indfriet, men kun skal opsamle de eventuelle godtroende vælgere, der endnu ikke har gennemskuet denne regerings bedragerier over for vælgerne.

Jeg kan allerede nu ønske et andet parti, nemlig Socialdemokratiet, tillykke. Lykønsningen drejer sig naturligvis om det sidste punkt af Socialdemokratiets politik, som denne regering har gennemført, nemlig OD. Jeg varslede allerede, at noget sådant var ved